

To nye smukke Viser.

En ny Sømands-Sang.

Hør du glade Sømand!
Naar du lemmer dit Land
Dg skal fara rundt Jorden paa det vilde Ocean,
O vær glad og fornøid!
Dg jeg synger med Føid;
Thi mit Haab staar til Herren og til Himmelens Høid.

Dg naar Ankeret hives op,
Seila strækkes op i Top,
Dg en Mand gaar til Kors mens de andre klarer op,
Da med Hattene i Haand
Staar vi klare alle Mand
Dg et ømt Farvel vi sende til vort hjære Føsterland.

Nu er alting godt og klart
Skibet begynder at gjøre Fart
Bore Kliffar staar paa Stranden ser det langsomt ile bort.
Dg en brændende Taar'
Fra deres Die staar,
Nu de mister sin Ven, som de aldrig atter faar.

V box 24:713

Det suser og det blæser i hver eneste Klud,
Dagen lider mod Slut, Natten ser farlig ud
Maanen reban er gaaet ned
Stjernen synes ikke mer
Svære Byger og Skyer udaf Havsladen ser.

Storm og brusende Hav
Stibet lider deraf
Dg stolte Matroser staar ved Bredden af sin Grav,
Men de trostes derved, at de lider ingen Nød
Sjont de fleste kunde gjøre, at de laa i Graven ned.

Naar man engang rækker Haand
I et fremmede Land
Staar der tusindtal Flittar med vid og aaben Favn
Bær Velkommen i Land
Du min glade Sømand!
Bær velkommen, vær velkommen du og hvila i min Favn.

Men den Tiden blir ei lang
Thi saa skal han reise hjem
Imod Norden vi styre med den deiligste Fart
Dg en brusende Vind skal os strax føre hjem
Til Forældre og Sødsfende og en øm og trogen Ven.

Dg naar han da kommer hjem
Træffer der sin kjære Ven
Som i Livet og i Døden var ham tro og hengiven
Bær velkommen i Land, du og hvila i min Favn
Fra din Reise rundt Jorden paa det vilde Ocean.

Drengen som du gav mig med det sorte krøllede Haar.

Vise om den forladte Pige, som Kjæresten reiste fra og lod
hende sidde med en krølhaaret Dreng, samt hvorledes han
tilsidst svarede hende paa hendes Brev.

Brev til den gamle Kjæreste.

Mel. Dg Ringen som du gav mig.

::: Dg Drengen, som Du gav mig,
Med det sorte krøllede Haar, :::
Han er nu voksen bleven,
Tusserollia, rollia, bleven,
Dg som en Yndling staar.
::: Naa naa naa naa naa naa drudelialei,
Han som en Yndling staar. :::

::: Ja Drengen, som du gav mig,
Dg løb derpaa din Bei, :::
Han spørger om sin Fader,
Tusserollia, rollia, Fader
Han spørger efter dig.

::: Det er nu vel paatide
At du kan gifte dig, :::
Thi Drengen han vil vide,
Tusserollia, rollia, vide,
Hvem der forførte mig.

::: Jeg er en fattig Pige,
Men trofast er mit Sind, :::
Dg aldrig skal du sige,
Tusserollia, rollia, sige,
At Falskhed kom derind.

::: Fra Reisen er du kommen,
Men du kom ei til mig, :::
Jeg hørte det med Taarer,
Tusserollia, rollia, Taarer,
Du gif en anden Bei.

::: Jeg huffede den Morgen,
Da du farvel mig bød, :::
Jeg ensom sad med Sorgen,
Tusserollia, rollia, Sorgen
Dg Drengen paa mit Skød.

::: I fjorten lange Vintre,
Du skrev mig ei et Ord, :::
Min Ven, kan du erindre,
Tusserollia, rollia, erindre,
Den Tid, som du mig svor.

::: Ja Drengen, som du gav mig,
Med det sorte krøllede Haar, :::
Han ligner dig saa noie,
Tusserollia, rollia, noie
Net som du gaar og staar.

::: Han blive skal din Glæde,
Iald du kommer her, :::
Saa vil ei mer jeg græde,
Tusserollia, rollia, græde
Thi du er min saa kjær.

::: Men kommer du nu ikke
Herhen til os og bor, :::
Da skal jeg Drengen stifte,
Tusserollia, rollia, stifte
Til dig, naar han blir stor.

∴ Da skal han til dig sige,
Naar først han træffer dig, ∴
Bil du min Moder svige
Lusserollia, rollia, svige,
Da agter jeg dig ei.

∴ Da skal jeg ensom bære,
Min Kummer i mit Bryst, ∴,
Dg da Farvel, min Kjære,
Lusserollia, rollia, Kjære,
Forbi er da min Lyst.

Svar fra Kjæresten.
∴ Min Pige, ja jeg havner
Faften hos min Ven, ∴
Min Søn jeg glad omsavner,
Lusserollia, rollia, savner,
Dg reiser ei igjen.

[Redke, Adolph] **Sangfuglen.**

Du lille Fugel som jeg har kjendt saa kort
Skal jeg dig fange før jeg drager bort,
Indtil mit Hjem du kjerlig med mig drager
Dg Fryder mig med dine Toner fagre.

Jeg fulgte dig ved Bjergets høie Flugt,
Blandt Engleforene du Sang saa smukt
Jeg hørte ene dig blandt hele Brimlen
Da syntes jeg vi nærmede os Himlen.

Var Sindet Stundom tungt og Barmen trang,
Da letted du det med din muntre Sang
Jeg sad saa taus mens skönt du slog din Trille,
Det var for mig en Ewig Glædes Kilde.

Bil denne Kilde riste i mit Hjem
Bil Livets Blomst med Fylde spire frem,
Ja vil ei Fugle sødt min Sang formilde,
Da visner den, da standser Livets Kilde.

Pris 10 Dre.

Tilfjops hos B. G. Strøm.

[Kra] u. a.